

Arxiu Municipal

MOLESTA, INSALUBRE Y PELIGROSA

Que la senyora Margarita volgués instal·lar, l'any 1949, una indústria dedicada a la «*tintorería y lavado de ropa usada*» en el carrer Major m'ha tret un antic pes de sobre: m'he passat la vida sentint-me culpable per no fer cas de la meva mare que em deia que era importantíssim aprendre a cuidar la roba –rentar-la bé, fer els sargits o *arreglos* per mi mateixa i tenir-la ben endreçada, per si calia ensenyar l'armari, que recordem que es feia molt, això–. Ara ja em sentiré millor quan porti la camisa a la bugaderia o em faci arreglar la vora dels texans.

El tema és que per instal·lar una indústria o un comerç calia –i cal encara– una llicència d'activitat, com és el cas del document que us mostrem avui. Fins fa pocs anys, n'hi havia de dues menes: les reglamentades autoritzaven la instal·lació d'aquelles activitats considerades «*molestas, insalubres y peligrosas*». Exemple: una fàbrica de productes químics. D'altra banda, hi havia tota la resta d'activitats, les no reglamentades. Avui en dia, la divisió de les activitats industrials i comercials és més àmplia i complicada, atesa també la seva multiplicitat. Per sort, el control que s'aplica a les que tenen un risc més elevat és també superior.

Tornant a la meva mare, tinc entès que les modistes no acostumaven a sol·licitar llicència d'activitat, però ella cada estiu provava de fer-m'hi anar. Provava...

30 de març de 2007